

Rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19.10.1967, sp. zn. 10 C 23/67, ECLI:CZ:KSUL:1967:10.C.23.1967.1

Číslo: 72/1968

Právní věta: K výkladu pojmu průměrného výdělku, kterého by dosáhl dělník vykonávající v téže době stejné zaměstnání v závodě, pro který pracoval domácí dělník (§ 31 odst. 3 vyhl. č. 102/1964 Sb.).

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 19.10.1967

Spisová značka: 10 C 23/67

Číslo rozhodnutí: 72

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Sociální zabezpečení

Předpisy: 102/1964 Sb. § 31

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 72/1968 sb. rozh.

K výkladu pojmu průměrného výdělku, kterého by dosáhl dělník vykonávající v téže době stejné zaměstnání v závodě, pro který pracoval domácí dělník (§ 31 odst. 3 vyhl. č. 102/1964 Sb.).

(Rozhodnutí krajského soudu v Ústí nad Labem z 19. 10. 1967, [10 C 23/67](#).)

Státní úřad sociálního zabezpečení přiznal navrhovateli, který pracoval jako domácí dělník (navíječ skla), starobní důchod vypočtený z průměrných výdělků, jichž docílili v letech 1960-1964 ve stejném zaměstnání dělníci pracující v závodě 04 v L. (tj. v závodě, pro který pracoval i navrhovatel). V tomto směru vycházel Státní úřad sociálního zabezpečení z § 31 odst. 3 vyhl. č. 102/1964 Sb., podle něhož se u domácích dělníků započítává hrubý výdělek do výše průměrného výdělku, kterého by dosáhl dělník vykonávající v téže době stejné zaměstnání v závodě, pro který domácí dělník pracoval.

V opravném prostředku žádal navrhovatel, aby mu byl přiznán starobní důchod z vyšších výdělků. Poukazoval na to, že jeho konkrétní práce vykonávaná bez pomoci rodinných příslušníků vždy s velkým počtem přesčasových hodin není vůbec srovnatelná s prací dílenských dělníků (včetně nezkušených či málo schopných) v normální pracovní době.

Krajský soud v Ústí nad Labem zrušil rozhodnutí odpůrce.

Z odůvodnění:

Jádrem věci je výklad pojmu průměrného výdělku dílenských dělníků téže kategorie, v jaké je domácí dělník, o jehož starobní důchod se jedná. Krajský soud je toho názoru, že je třeba v této souvislosti brát zřetel k osobním předpokladům domácího dělníka, k jeho možnostem a schopnostem; nelze vycházet z průměrného výdělku dílenských dělníků bez bližšího zkoumání, jaké kvality mají v průměru dílenští dělníci, a bez jejich srovnání s kvalitami domácího dělníka.

Krajský soud zjistil především, že navrhovatel byl zařazen jako domácí dělník do 5. kvalifikační třídy TKK a patřil – z hlediska kvality i kvantity práce – k nadprůměrným dělníkům. Nikdo z rodinných příslušníků mu nepomáhal v práci; vyšších výdělků docíloval i prodlužováním pracovní doby. Jeho výdělky v letech 1960-1964 činily celkem 153 102 Kčs.

Průměrný výdělek dílenských dělníků (82 295 Kčs v letech 1960-1964, 1371,58 měsíčně; z něho byl stanoven navrhovateli starobní důchod) byl vypočten tak, že byl úhrn hrubých mezd dílenských dělníků v letech 1960-1964 v profesi navíjení, zařazených do tří kvalifikačních tříd TKK (4., 5. a 6.), dělen jejich celkovým počtem. Výše výdělků dílenských dělníků byla ovlivněna malou zapracovaností a zkušeností těch, kteří byli získáni nábořem; průměrný výdělek zapracovaných dílenských dělníků O. Š., J. F. a J. V. v letech 1960-1964 činil 108 299 Kčs.

Ze svědecké výpovědi mistra J. L. soud zjistil, že jsou pracovní podmínky dílenského dělníka zcela odlišné od pracovních podmínek domácího dělníka, který nepracuje pouze 8 hodin denně.

Vzhledem k tomu dospěl krajský soud k závěru, že při určování průměrného výdělku ve smyslu § 31 odst. 3 vyhl. č. 162/1964 Sb. nebylo možno v tomto případě brát za podklad i výdělky nezapracovaných dílenských dělníků. Poněvadž byl navrhovatel zapracovaným a nadto nadprůměrným domácím dělníkem, bylo třeba vycházet jen z výdělků zapracovaných dílenských dělníků (tedy nikoli z částky 82 295 Kčs, jak učinil odpůrce, ale z částky 108 299 Kčs).